

عنوان مقاله:

تدوین مدل تعاملی نظارت والدینی و هم نشینی با همسالان منحرف در پرخاشگری نوجوانان خانواده های نظامی

محل انتشار:

مجله طب نظامی، دوره 16، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

خدابخش احمدی - مرکز تحقیقات علوم رفتاری، دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (عج)، تهران، ایران

جواد خدادادی سنگده - گروه مشاوره، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

فروغ آموستی - گروه مشاوره، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

اهداف: نظارت والدینی بر وضعیت بهداشت روانی و اجتماعی نوجوانان موثر است و نقش مهمی را در کیفیت هم نشینی فرزندان با همسالان ایفا می کند. بر این اساس هدف از این پژوهش بررسی نقش نظارت والدینی و هم نشینی با همسالان منحرف در پرخاشگری نوجوانان است. روش ها: طرح پژوهش حاضر از نوع همبستگی با استفاده از روش الگویابی معادلات ساختاری است. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه نوجوانان دختر و پسر مقطع متوسطه خانواده های نظامی تهران بود که ۴۵۷ نفر از آن ها با استفاده از روش نمونه گیری خوشه ای چندمرحله ای انتخاب شدند. برای گردآوری داده ها از مقیاس های خطرپذیری نوجوانان ایرانی، نظارت والدینی و هم نشینی با همسالان منحرف استفاده شد. داده ها با کمک مدل سازی معادلات ساختاری تحلیل شد. یافته ها: پژوهش نشان می دهد که بین پسران و دختران را از نظر پرخاشگری، نظارت والدینی و هم نشینی با همسالان بزهکار تفاوت معنی داری وجود دارد. میزان اثر مستقیم و غیرمستقیم نظارت والدین بر خشونت به ترتیب ۲۶٪ و ۳۵٪ و تاثیر هم نشینی با همسالان منحرف بر رفتار پرخطر خشونت ۳۹٪ محاسبه شد. مدل واسطه ای ارائه شده قادر است ۱۹ درصد از واریانس پرخاشگری را تبیین کند. نتیجه گیری: مدل حاضر در مقایسه با پژوهش های سابق نشان داد که نظارت والدینی دارای اثر مستقیم و غیرمستقیمی بر رفتار پرخاشگرانه نوجوانان است. بر این اساس توجه به نقش نظارت والدینی در کاهش هم نشینی با همسالان منحرف و به دنبال آن کاهش احتمال بروز رفتار پرخاشگرانه از سوی نوجوانان از اهمیت بالایی برخوردار است.

کلمات کلیدی:

پرخاشگری، نظارت والدینی، همسالان، نوجوانان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1735489>

